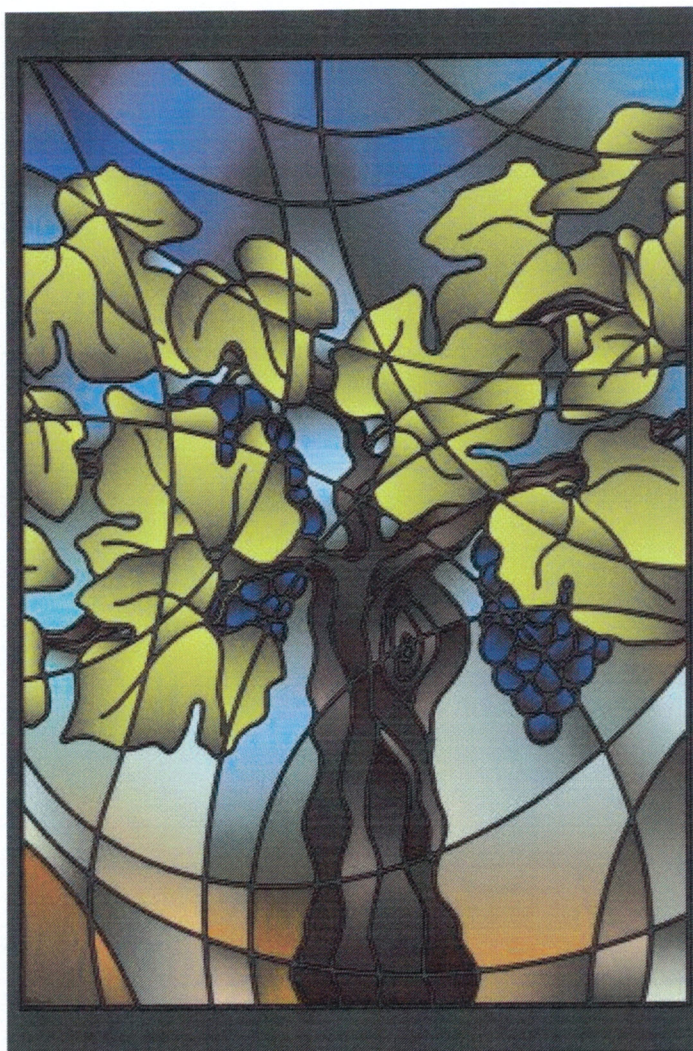

Als Ranken verbonden

Pastoraal Beleidsplan 2015 - 2018

VOOR DE PAROCHIES:

***DE HEILIGE GEEST
HH. JACOBUS EN JOHANNES
DE GOEDE HERDER***

Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.

*Elke rank aan Mij die geen vrucht draagt, snijdt Hij af;
en elke rank die wel vrucht draagt zuivert Hij,
opdat zij meer vrucht mag dragen.*

Gij zijt al rein dank zij het woord dat Ik tot u gesproken heb.

*Blijft in Mij, zoals Ik in u.
Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf,
maar alleen als zij blijft aan de wijnstok,
zo gij evenmin,
als gij niet blijft in Mij.*

*Ik ben de wijnstok, gij de ranken.
Wie in Mij blijft,
zoals ik in hem,
die draagt veel vrucht,
want los van Mij kunt gij niets.*

*Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij weggeworpen als de rank en verdort;
men brengt ze bij elkaar, gooit ze in het vuur, en ze verbranden.*

*Als gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven,
vraagt dan wat gij wilt en gij zult het krijgen.
Hierdoor wordt mijn Vader verheerlijkt,
dat gij rijke vruchten draagt;
zo zult gij mijn leerlingen zijn.
Zoals de Vader Mij heeft liefgehad,
zo heb ook Ik u liefgehad.
Blijf in mijn liefde.
Als gij mijn geboden onderhoudt, zult gij in mijn liefde blijven,
gelijk Ik, die de geboden van mijn Vader heb onderhouden,
in zijn liefde blijf.
Dit zeg ik u, opdat mijn vreugde in u moge zijn
en uw vreugde volkomen moge worden.*

*Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt,
zoals Ik u heb liefgehad.
Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze,
dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.
Gij zijt mijn vrienden, als gij doet wat Ik u gebied.
Ik noem u geen dienaars meer, want de dienaar weet niet wat zijn heer doet,
maar u heb Ik vrienden genoemd,
want Ik heb u alles meegedeeld wat Ik van de Vader heb gehoord.
Niet gij hebt Mij uitgekozen, maar Ik u
en Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan
en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn.
Dan zal de Vader u geven al wat gij Hem in Mijn Naam vraagt.
Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt.*

(Johannes 15, 1-17)

INLEIDING

1. VOORWOORD

Met ingang van 1 juni 2013 werd de Z.E.H. mr. M.J.A. Oortman benoemd tot pastoor van de samenwerkende parochies HH. Jacobus en Johannes, De Goede Herder en Heilige Geest. Vanaf die eerste juni 2013 is een proces op gang gekomen om vanuit drie pastorale teams stapsgewijs te werken aan de opbouw van een pastoraal team voor de drie parochies. Dit maakt dat zij zich hebben moeten heroriënteren op de voor de afzonderlijke parochies bestaande pastorale beleidsplannen. Behoudens een korte contextbepaling bevat dit beleidsplan geen uitgebreide analyse van de huidige situatie van de kerk in onze samenleving. Daarvoor zijn andere bronnen beschikbaar. We willen een plan ontwikkelen waarbij wij ons de vraag hebben gesteld of wij in onze nieuwe gezamenlijke identiteit binnen de drie parochies wegen en vormen kunnen vinden waarin wij voor onszelf en voor anderen de Boodschap van Jezus Christus, dat God dichterbij is dan wij denken, gestalte kunnen geven? Hoe kunnen wij die Boodschap – vitaal en uitnodigend – bevestigend en verkondigend de komende drie jaar in onze kerkelijke presentie concreet gestalte geven?

Was er eerder sprake van een optelsom van meerdere identiteiten binnen de drie parochies, nu moet een nieuwe pastorale organisatie worden opgebouwd, binnen meerdere geloofsgemeenschappen van onze drie parochies, de Heilige Geest, de Goede Herder en de HH. Jacobus en Johannes. Daarbij willen wij alleen en gezamenlijk de kerkelijke presentie gezicht en kleur geven.

Het nieuwe pastorale team staat voor de opgave om in nauwe samenspraak met de drie parochiebesturen een nieuw perspectief op de toekomst te ontwikkelen, dat ook voor toekomstige generaties een aantrekkelijke en inspirerende basis is.

2. DE CONTEXT ALS UITDAGING

Aanleiding

Het gesprek is allereerst op gang gekomen binnen het pastoraal team vanuit de zorgen over de toenemende vergrijzing en de afnemende participatie en met het oog op een uitdagend en inspirerend pastoraal perspectief waaronder een grotere groep passanten. Basis voor dit verlangen is het vertrouwen dat een grotere parochie betere kansen biedt om de zo noodzakelijke vernieuwing van het pastoraat vorm te geven, meer mogelijkheden en kansen biedt om geloof- en zingevingsvragen op het spoor te komen en een aantrekkelijk aanbod te creëren voor een brede groep mensen. Samen brengen van mensen die de rijkdom van ons geloof kunnen delen en inspirerend willen zijn. Het Rijk Gods dichterbij is dan wij denken.

De context als uitdaging

Voor alle drie parochies geldt dat de kerkelijke betrokkenheid afneemt. Dit besef is niet alleen bij het pastoraal team aanwezig, maar ook bij betrokken vrijwilligers die tijdens bijeenkomsten gevraagd is naar hun 'staan in de parochie'. Het huidige pastoraal aanbod voorziet niet meer (of onvoldoende) in de vragen en verlangens van mensen van deze tijd.

Oorzaken schuilen onder meer in de huidige samenleving waarin de mens kritisch is en meerdere identiteiten en loyaliteiten heeft.

Men wil zich niet meer of slechts gedeeltelijk binden en er is een weerstand tegen instituties en autoriteiten. Liberalisering en individualisme dragen bij aan een andere vorm van geloven. Veel mensen hebben wel een verlangen naar zingeving en spiritualiteit, maar gaan andere wegen. Het kerkgebouw en het parochiecentrum zijn derhalve niet meer de centrale plaats voor ontmoeting en (geloofs)verdieping. De katholieke kerk is een keuzekerk geworden. De ontwikkelingen in kerk en samenleving vragen een herziening van de missie en visie en een aangepast pastoraal beleid. Daarin dienen ook moeilijke keuzes gemaakt te worden, om daarmee nieuwe wegen naar een toekomst te vinden. Alles wat is, kan niet in stand blijven, er zullen aanpassingen moeten volgen die de parochies levensvatbaar houden. In dat perspectief wordt de krimp niet gezien als kramp, maar als een uitdaging voor de toekomst.

Opzet van het plan

Dit plan is allereerst de uitkomst van gesprekken in het pastoraal team. Het beoogt lijnen uit te zetten voor de komende drie jaar ter voorbereiding van gesprekken met parochiebesturen en betrokken vrijwilligers in de drie parochies.

3. VISIE EN MISSIE

In het beeld van de wijnstok en de ranken ligt een inspirerend en uitdagend verlangen opgesloten naar wat komen gaat:

*Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.
Elke rank aan Mij die geen vrucht draagt, snijdt Hij af;
en elke rank die wel vrucht draagt zuivert Hij,
opdat zij meer vrucht mag dragen.*

Gij zijt al rein dank zij het woord dat Ik tot u gesproken heb.

*Blijft in Mij, zoals Ik in u.
Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf,
maar alleen als zij blijft aan de wijnstok,
zo gij evenmin,
als gij niet blijft in Mij.*

*Ik ben de wijnstok, gij de ranken.
Wie in Mij blijft,
zoals ik in hem,
die draagt veel vrucht,
want los van Mij kunt gij niets.*

En:

*Niet gij hebt Mij uitgekozen, maar Ik u
en Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan
en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn.*

God heeft ons op weg gezet en geroepen om mensen te zijn die vruchten voortbrengen. Hij heeft het initiatief genomen en daagt ons uit op Zijn uitnodiging in te gaan, individueel, maar ook als gemeenschap. Wij zijn een gemeenschap van geroepen en zijn wij voor alles geroepen om Hem te dienen en Hem eer te brengen, door in het leven van alle dag gestalte te geven aan Zijn opdracht elkaar lief te hebben: *"Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt, zoals Ik u heb liefgehad."* De band die ons samensmeedt, is die van de liefde: de liefde van God voor ons, onze liefde voor Hem en voor elkaar. Wij zijn dus door Hem met elkaar verbonden en samen op weg gezet om elkaar lief te hebben, wetend en er op vertrouwend dat wij, die de ranken zijn, door Christus, de Wijnstok, verbonden zijn met de Wijngaardenier, God zelf.

MISSIE

Die verbondenheid krijgt allereerst gestalte in de plaatselijke geloofsgemeenschap, in het vieren van de eucharistie en de sacramenten, die ons verbinden met God en ons voeden en sterken om er voor elkaar te zijn. Antwoorden op Zijn roepstem vraagt en getuigen in woord en daad, catechetisch en diaconaal, niet alleen gericht op elkaar, maar ook op de wereld, waarin wij leven, wonen en werken.

Die verbondenheid met de Wijngaardenier krijgt vervolgens ook gestalte in het samenwerken van plaatselijke geloofsgemeenschappen. Als geloofsgemeenschappen zijn we immers met elkaar verbonden als ranken aan de Wijnstok. De een kan niet zonder de ander. Wij hebben zorg voor elkaar, wij laten ons voeden door de Wijnstok die Christus is en vertrouwen op de goede zorg van de Wijngaardenier, God zelf. Van die verbondenheid met God, met Jezus Christus, willen we de leden van onze geloofsgemeenschappen meer bewust maken en hen uitdagen en uitnodigen gevolg te geven aan Zijn roepstem.

In de wijze waarop wij vervolgens antwoord geven op Gods roepstem willen we krachten bundelen en talenten goed tot hun recht laten komen. We zijn ons ervan bewust dat het aantal mensen dat actief wil deelnemen aan het leven en de activiteiten van onze geloofsgemeenschappen in de komende jaren nog verder zal afnemen. Daarom is het intensiveren van onze onderlinge samenwerking van levensbelang, wanneer wij een kerk willen zijn, die waar wil maken wat Christus ons heeft opgedragen en vitaliteit en enthousiasme wil uitstralen. In dat perspectief kiezen we enerzijds voor concentratie van onze kernactiviteiten en maken we anderzijds tijd en ruimte om jongere generaties opnieuw uit te nodigen en uit te dagen zich met de wijnstok te verbinden.

4. PASTORAAL BELEID

Langs drie lijnen willen we ons pastoraal beleid ontwikkelen. Allereerst het kernprogramma, vervolgens is er de zorg voor pastorale nabijheid en ontmoeting van en tussen parochianen en ten slotte is er het terrein van het 'innovatief pastoraat'.

Kernprogramma: de traditionele taken

Als eerste zijn er de traditionele taken van de parochie, het zogenaamde kernprogramma. Concreet gaat het om de taken die de RK Kerk ziet als wezenlijk en die het kader vormen van het handelen van de parochie: eucharistievieringen en andere vormen van sacramentenbediening, (sacramenten-)catechese, uitvaarten, individueel (crisis-) pastoraat en individuele noodhulp.

De meeste van deze taken zullen gaandeweg steeds meer op centraal niveau gaan plaatsvinden, of op één of enkele locatie in de parochies. Bestuur en pastoraal team garanderen de uitvoering daarvan. De leden van het pastoraal team voeren dit programma uit, ondersteund door vrijwilligers, die we parochie breed zullen werven met een aantrekkelijk en uitdagend takenpakket, voor een incidentele activiteit of voor langere tijd.

Vanaf de start van het pastoraal team is een proces op gang gekomen om **de kerntaken van de parochies te concentreren**. Het liturgische rooster voor de weekenden dat op 1 januari 2014 het licht heeft gezien, stelde definitieve keuzes uit. De evaluatie van het rooster heeft inmiddels een eerste inkijk in de effecten daarvan gegeven. Dit heeft geresulteerd in een nieuw liturgisch rooster dat met ingang van 1 oktober 2014 ingegaan is. Daarin wordt zichtbaar dat de Eucharistische Centra een steeds belangrijker plaats gaan innemen, waar het gaat om het vieren van de Eucharistie in het weekend en op Hoogtijdagen. Daarmee dient het Eucharistisch Centrum een 'thuis' voor alle gemeenschappen van de parochie te worden. Stapsgewijs willen we de komende tijd toewerken naar die voor alle betrokkenen nieuwe situatie. Dat zal wennen zijn en wederzijds begrip vragen. Oude en vertrouwde paden verlaten en nieuwe onzekere wegen inslaan is nu eenmaal een lastig en soms ook emotioneel proces. Deze inzet dient gepaard te gaan met extra inzet voor de kwaliteit van de verschillende vieringen en extra begeleiding en ondersteuning van alle betrokkenen, kosteren. Misdiens en koren. Deze ontwikkeling moet echter niet worden gezien als een krimp, maar als een mogelijkheid om krachten te bundelen en daardoor vitaliteit te hervinden en uit te dragen. Het nieuwe liturgische rooster kenmerkt zich door concentratie van de eucharistievieringen in de Eucharistische Centra en daarnaast wordt, zover mogelijk, door het pastoraal team vieringen ingeroosterd in de andere lokale geloofsgemeenschappen. In overleg met het pastoraal team blijft het altijd mogelijk lokaal vieringen te organiseren en is aan de lokale geloofsgemeenschappen verzocht om in ieder geval één weekend per maand een viering te verzorgen met behulp van vrijwillige voorgangers.

Verder is te voorzien dat de **vieringen door de week** niet overal meer wekelijks zullen plaatsvinden, maar in een lagere maandelijkse frequentie met aansluitend ruimte voor onderlinge ontmoeting. Er zijn echter plaatsen waar de doordeweekse vieringen bezocht worden door grotere groepen parochianen (die overigens vaak van allerlei locaties afkomstig zijn). Op die plekken zal zich de doordeweekse liturgie concentreren. Op andere locaties zal er een lagere frequentie zijn. Vieringen die voor de plaatselijke geloofsgemeenschap van belang zijn, kunnen in goed overleg met het pastoraal team gepland worden. De eucharistievieringen die plaatsvinden in diverse verzorgingscentra, zullen gaande weg worden afgebouwd. Het pastoraal team is zich ten eerste bewust van het belang van deze vieringen, maar de belasting van de priesters van het pastoraal team, is groot. De verantwoording voor de pastorale zorg in verzorgingshuizen ligt in eerste instantie bij de pastoraal werkenden die in die huizen zijn aangesteld. In samenspraak met deze verantwoordelijken wil het pastoraal team komen tot afspraken, waar en wanneer het zinvol is om als pastoraal team in deze huizen actief te zijn in liturgie of pastorale nabijheid.

Wat de **voorbereiding op de sacramenten** betreft zijn intussen ook eerste stappen gezet. Zowel voor de **doop** als het **huwelijk** vindt nu een centrale voorbereiding plaats. Deze vorm van voorbereiding zal worden gecontinueerd. De vieringen zelf vinden nog op meerdere locaties plaats.

Wat de voorbereiding van **Eerste Communie en Vormsel** betreft willen we de projecten inhoudelijk op elkaar afstemmen. In het verlengde van deze voorbereiding op de Eerste Communie en Vormsel willen we ook voor andere leeftijdscategorieën een passend aanbod ontwikkelen. Voorafgaand willen we kindernevendiensten en kleuterkerk stimuleren en waar mogelijk voor de drie parochies ontwikkelen.

In de loop van de tijd zal worden gekeken naar het inhoudelijk aspect van de voorbereiding en worden gezien of deze aansluit bij de behoefte van de deelnemers. De praktijk leert wel dat er geloofsinhoudelijk een slag gemaakt moet worden. Kennis over het geloof ontbreekt bij jongere generaties vaak of is zeer beperkt. Daarmee wordt ook het begrip en de diepe waarde van het geloof in de Boodschap van Christus, steeds onzichtbaarder. Het belang van **permanente catechese** voor alle leeftijdscategorieën mag niet worden onderschat. Het pastoraal team heeft het voornemen een afzonderlijk beleidsplan dienaangaande samen te stellen.

Tot de kerntaken behoort ook het contact met de Rooms Katholieke scholen die in onze parochies aanwezig zijn. Het pastoraal team realiseert zich dat deze scholen momenteel bevraagd worden over hun katholieke identiteit. Daar waar een beroep op ons zal worden gedaan, zullen wij aanwezig zijn en vanuit het team zal telkens het initiatief worden genomen om met deze scholen contact te onderhouden.

Wij willen, in samenwerking met de afzonderlijke besturen, komen tot een goed vrijwilligersbeleid waarbij parochianen worden uitgedaagd tot het bijdragen aan hun lokale geloofsgemeenschap en de parochie. Het is daarbij ook van belang dat we nieuwe parochianen verwelkomen in ons midden en proberen de talenten die aanwezig zijn in te zetten voor de geloofsgemeenschap.

Pastorale nabijheid

Nabijheid is het kernwoord van de wijze waarop leden van de plaatselijke geloofsgemeenschappen hun geloof in Jezus Christus vieren en met elkaar delen (bijvoorbeeld in gebedsmomenten, ontmoetingsactiviteiten, bezoekwerk en geloofsgesprek) en waarin zij ook hun christen-zijn voor elkaar en in de wereld kunnen uitdrukken (door activiteiten die zorg voor elkaar beogen of solidariteit met 'derden', met andere woorden diaconale activiteiten). Nabijheid betekent geenszins gerichtheid naar binnen, integendeel. De uitvoering van de activiteiten ligt in handen van de gemeenschap zelf. De vrijwilligers kunnen voor ondersteuning een beroep doen op de leden van het pastoraal team.

Vanaf het moment dat geloofsgemeenschappen deel uitmaken van een gefuseerde parochie zijn zij geen parochie meer in de oude zin van het woord. In samenspraak met actieve leden van de geloofsgemeenschap willen we een nieuw zelfbewustzijn ontwikkelen en met hen onderzoeken op welke wijze zij als gelovige leden van een gemeenschap elkaar nabij kunnen zijn en als gemeenschap in de samenleving van het dorp, de wijk of de stad, present en van betekenis kunnen zijn. Lokale geloofsgemeenschappen moeten dus wijnranken zijn, die rijke vruchten kunnen dragen en die verbonden zijn met de Wijnstok. Veel zal hier dus afhangen van de geloofsgemeenschappen zelf. Wij willen voorkomen dat lokale gemeenschappen 'eilanden' worden die niet meer verbonden zijn met het grotere geheel van de parochie: lokale geloofsgemeenschappen worden uitgedaagd vitale onderdelen te zijn.

Ten aanzien van het **individueel (crisis)pastoraat** is het pastoraal team zich zeer bewust van het gegeven dat pastorale nabijheid van groot belang is. Echter: de beschikbaarheid van pastores (priesters en pastoraal werkers) is beperkt. Toch zal dit onderdeel altijd deel moeten uitmaken van het takenpakket van pastores. Wel zal een groter beroep moeten worden gedaan op de lokale geloofsgemeenschappen om aan te geven in welke situaties contact tussen pastores en zij die daaraan behoefte hebben, werkelijk nodig is.

Het is derhalve van groot belang dat op lokaal niveau goede netwerken (in de vorm van bezoek- en contactgroepen) aanwezig zijn, die probleemsituaties kunnen signaleren.

Het **begraven van onze doden** is bij uitstek een diaconale taak. Ook op dit terrein willen we de bestaande praktijken beter op elkaar afstemmen en de daarin actieve vrijwilligers verder toerusten en begeleiden. In onze ogen is dit allereerst een activiteit, die verbonden is en dient te zijn met de plaatselijke geloofsgemeenschap. Daar is sprake van verbondenheid en onderlinge solidariteit om de doden de laatste eer te brengen en de nabestaande te begeleiden in het verwerken van hun verlies. Het pastoraal team zal een afzonderlijk beleidsplan over dit onderwerp schrijven en daarbij in overleg gaan met de vrijwillige voorgangers van uitvaarten en andere betrokkenen.

Innovatief pastoraat

Innovatief pastoraat betreft experimenten en verkenningen met het oog op gemeenschapsvorming, groei of vernieuwing van de parochie en hun maatschappelijke relevantie. Deze (in principe projectmatige) verkenningen of experimenten kunnen uitlopen op een project of een vaste activiteit van de parochie (hetzij in de lijn van de kerntaken, hetzij in de lijn van de zorg voor nabijheid). In deze lijn van pastoraal ondernemerschap kunnen pastorale professionals en lokale gemeenschappen actief zijn, al dan niet in samenwerking met bondgenoten of andere partners. De werkzaamheden hoeven niet strak ingekaderd te zijn in een al eerder vastgesteld beleidsplan of werkplan, maar moeten wel ondernomen worden op basis van een duidelijk ervaren vraag en goede argumenten. Pastoraal team en bestuur dienen er hun goedkeuring aan te geven. Het parochiebestuur stelt een budget ter beschikking op grond van een activiteitenplan. De eerstverantwoordelijk is de projectleider of degene die door het bestuur is aangewezen als 'uitvoerder'.

Wat dit **innovatief pastoraat** betreft willen we allereerst onderzoeken op welke wijze wij een aantal plaatselijke initiatieven kunnen verbreden. Nieuw zijn we intussen in de Lambertus gestart met een viering op zaterdag, rond het middaguur. Dit lijkt te vallen onder de categorie 'meer van hetzelfde', maar toch zien wij een categorie mensen die op dat moment de viering bezoekt, die we bij andere liturgische momenten niet zien.

Omdat we er aan hechten dat we als kerk niet alleen een liturgisch gezicht krijgen, willen we in het verlengde van de eucharistische opdracht "Ite missa est" ons diaconale gezicht nieuwe impulsen geven. We denken daarbij aan het uitbouwen van de taken van diaconale werkgroepen, het stimuleren van diaconale projecten en intensiveren van de contacten met de PCI-en. Tevens wordt er gedacht aan een diaconaal project in de leegstaande pastorie van de Lambertus. Of en op welke wijze dit laatste zou kunnen willen we allereerst onderzoeken via de ervaringen, die intussen in andere steden zijn opgedaan.

Niet alleen in de stad, maar eveneens in het grote landelijke gebied dat onderdeel is van onze parochies, is diaconale activiteit. Het pastoraal team is voornemens om in samenspraak met de PCI-en en de parochiële diaconale werkgroepen, te onderzoeken welke activiteiten ontplooit kunnen worden, om de samenhang in de samenleving vanuit kerkelijke perspectief te versterken. Mogelijk dat daarbij ook financiële middelen beschikbaar kunnen worden gesteld door stichtingen die deze activiteiten willen bevorderen.

Daarbij willen we met de geloofsgemeenschappen onderzoeken, hoe de geloofsgemeenschap diaconale taken kan uitoefenen en versterken binnen en voor de leefgemeenschappen. In het bijzonder door op te komen en te zorgen voor kwetsbare individuen en groepen.

Als onderdeel van het innovatief pastoraat wil het pastoraal team, in samenwerking met de parochiebesturen, in de nabije toekomst aan de hand van een model dat daartoe in ontwikkeling is bij het bisdom, een vitaliteitsanalyse uitvoeren van de diverse geloofsgemeenschappen. Op deze manier kan meer inzicht gekregen worden in de vitaliteit van de geloofsgemeenschappen, zodat op basis van onderbouwde argumenten beslissingen met betrekking tot de toekomst van geloofsgemeenschappen kunnen worden genomen. Uitkomst van dit proces dat we samen ingaan, hangt af van de vitaliteit die de geloofsgemeenschap zelf kan opbrengen.

Wanneer we deze drie lijnen, waarlangs we ons pastorale beleid willen ontwikkelen, en de activiteiten, waar we in eerste instantie aan denken, in een schema samenbrengen, ontstaat het volgende beeld:

<u>Kerntaken</u>		<u>Pastorale nabijheid</u>		<u>Innovatief pastoraat</u>
Georgani- seerd en aangestuurd vanuit	Centraal	Decentraal	Centraal	Decentraal
Liturgie	Weekendliturgie, liturgie door de week, liturgie hoogtijdagen, gezinsvieringen, Jongerenvieringen, Uitvaartbeleid, Gezamenlijke vieringen in combinatie met een activiteit, Vieringen op bijzondere locaties, etc.	Gebedskringen, meditatie, Rozenkransgebed, vespers, Taizéviering, Stilteviering, etc. Uitvaarten	Project zaterdagvieringen Lambertus; project liturgische muziek; etc Bedevaarten Het centraal ontwikkelen van de eucharistische centra	Project Maria vieringen, Project maandelijks viering door de week met aansluitende ontmoeting Bedevaarten
Catechese	Voorbereiding eerste communie, vormsel, huwelijk, doop, boete en verzoening,	Bijbelgroep, gespreksgroep, Bijbel delen, boekbespreking, Geloofsgesprek, themagroepen		Kinderkerk,
Diaconie	Vastenactie, Adventsactie, Eenmalige acties, actief participeren in Voedselbank, noodopvang, gemeentelijk armoedebeleid, etc.	Bezoek zieken, Groot huisbezoek, contactpersonen,		Diaconaction Dag van de dialoog
Pastoraat	Crisispastoraal Vitaliteitsanalyse	Ziekenbezoek, stervensbegeleiding, bezoek nabestaanden, 80+ - ers, Bezoek nieuwe parochianen,		Project pastoraal spreekuur vitaliteitsanalyse

5. ORGANISATIE

De verdere ontwikkeling en uitvoering van dit pastorale beleid vraagt om een organisatie, die daarop wordt ingericht. Het pastoraal team is verantwoordelijk voor het pastorale beleid en voor een belangrijk deel ook voor de uitvoering daarvan, zeker waar het gaat om de kerntaken en het innovatief pastoraat. Daartoe willen we allereerst meer structuur aanbrengen in ons eigen samenwerken en de effectiviteit van ons samenkomen vergroten. De ondersteuning van een goed functionerend secretariaat is daarbij onmisbaar en is gerealiseerd.

Pastoraal beleid is echter niet alleen een verantwoordelijkheid van het pastoraal team. Het is van belang dat ook de parochiebesturen de gekozen richting inhoudelijk mee kunnen dragen. Dit beleid dient voor hen immers uitgangspunt te zijn bij verder faciliteren ervan. Daarbij realiseren wij ons dat de parochiebesturen op dit moment hun handen meer dan vol hebben aan ontwikkelingen in 'eigen huis'. Processen van kerksluiting en het afstemmen van de geloofsgemeenschappen en de organisatie daarvan op het geheel van de parochie vragen de nodige tijd en energie. Daarom stellen wij voor om ten dienste van de verder ontwikkeling en implementatie van het pastorale beleid een bestuurscommissie pastoraat in het leven te roepen, die vanuit de gezamenlijke parochiebesturen daartoe een gerichte opdracht krijgt. Een dergelijke commissie kan een belangrijk instrument zijn om de bestuurlijke samenwerking rondom het pastorale beleid te bevorderen en stimuleren en daarmee het werk van het pastoraal team en van de pastoor als eerstverantwoordelijke daarvoor vergemakkelijken. Wat de samenstelling van deze commissie betreft denken we aan een vertegenwoordiging uit de parochies en aan mensen die op basis van hun deskundigheid de ontwikkeling en implementatie van het pastoraal beleid mee kunnen dragen.

Voor het overige verdient ook de bestuurlijke organisatie de komende periode aandacht. Het is lastig om vacatures in parochiebesturen opnieuw in te vullen. Waar dit niet (meer) lukt dient ook gekeken te worden naar andere bestuurlijke modellen. Wellicht biedt een tijdelijke personele unie in dat geval uitkomst. Ook dient binnen de bestuurlijke organisatie van de parochie meer duidelijkheid te komen over wie welke verantwoordelijkheid draagt. Zoals we al eerder hebben opgemerkt zijn plaatselijke geloofsgemeenschappen geen parochie in de oude zin van het woord meer. Daarmee verschuiven verantwoordelijkheden. Niet alle locatieraden zijn zich daar in voldoende mate van bewust. Het is derhalve wenselijk te komen tot een organogram dat verantwoordelijkheden en bevoegdheden duidelijk in beeld brengt.

Behalve bestuurlijke instemming en ondersteuning staat of valt het pastoraal beleid ook met een passende interne en externe communicatie. In ons eerste werkplan willen we voornamelijk op het terrein van de communicatie belangrijke stappen zetten. Daarbij denken we niet alleen aan de communicatie binnen de eigen organisatie, maar ook aan de wijze waarop wij onszelf als kerk een gezicht geven in de verschillende media. Intern komt de spannende vraag voorbij of en in hoeverre een gezamenlijke website en een gezamenlijk parochieblad goede diensten kunnen bewijzen. Ideeën, waar we nog niet uit zijn, maar die in de gesprekken al wel voorbij zijn gekomen.

6. UITVOERING

Verschillende onderdelen van ons plan vragen om een nadere uitwerking. In nauw overleg met de parochiebesturen willen wij de plannen verwezenlijken. Wanneer de parochiebesturen onze plannen en voornemens inhoudelijk kunnen ondersteunen, kunnen we in gezamenlijk overleg onderzoeken of voor de uitvoering voldoende middelen beschikbaar zijn.

Het pastoraal team is zich er in het bijzonder van bewust dat dit pastorale beleidsplan niet in iedere parochie waarvoor zij verantwoordelijk is, onverkort kan worden ingevoerd. Er is in de diverse parochies een – wat in het pastoraal team genoemd wordt – ongelijktijdigheid. Het is dus goed voorstelbaar dat dit plan de basis vormt voor een beleidsplan dat per parochie wordt gemaakt en dat eveneens onder de verantwoordelijkheid valt van het pastoraal team en de parochiebesturen. Een van de mogelijkheden is om in de afzonderlijke geloofsgemeenschappen verschillende accenten te leggen. Deze accenten dienen realistisch te zijn, toekomst gericht en gericht op de onderlinge samenwerking. Deze plannen mogen echter geen pas op de plaats zijn. Ze moeten reëel zijn en toekomstgericht.

Omdat het harmoniseren van de pastorale praktijken rondom de kerntaken in eerste instantie nog de nodige tijd vragen, willen we voor het komende pastorale werkjaar een viertal activiteiten op het terrein van de pastorale nabijheid en het innovatief pastoraat als prioriteit kiezen. Daarbij willen we ons vooral richten op de jonge ouders en op het diaconale gezicht van onze kerk.

Bij al wat we doen willen we ons laten leiden door een verlangen naar wat komen moet, vanuit een vertrouwen, dat we het niet alleen hoeven te doen. We zijn en blijven als ranken verbonden met die ene wijnstok en met God als Wijngaardenier. Alleen in die verbondenheid en in de verbondenheid van de parochies en geloofsgemeenschappen, als wijnstok en wijnranken, is vitaliteit te vinden en daarmee toekomst.

Ite missa est!

Delden, december 2014